

## Cái Sỏi Của Bà

Ngôi ta hơn chồng My Hoa giống cha, vì cô với mẹ, bà My Trinh, khác hẳn nhau. Cô Hoa năm nay hơn bốn tuổi ra trông Đốc, cái tuổi đang lên là này nhờ hoa xuân trong nắng sớm. Trai lại cô om tong teo, chẳng nổi khuôn mặt nếp và nõn da trắng, cả ngày chẳng biết chùi mũi vào sách vở, không ham vui với bạn bè, rảnh thì nghiền cẩu làm kẹo bánh, nấu nướng. Vay mà cô cô phớt, nhô ba mà khôn lanh, lầy nổi chóng làm giam nổi một hàng bao che lên ô Sài Gòn. Bà My Trinh mỗi lần ngoài bốn mươi, goa chồng, nhà giàu lại khéo giao thiệp. Bà bỏ vốn cho đốc số Canh nấu tổ thuốc men, rồi lan la ga nổi cô Hoa cho anh. Anh tuy hôn My Dung cả chục tuổi, không bù lại, là một thanh niên to cao, nếp trai, lịch số.

Nghe nói thuở hàn vi hai mẹ con ô què lên lúc cô Hoa còn chửa thôi bú, chồng chết trận, vì miếng ăn bà mới làm cho vui trông Nền Hồng. Thuở xuân thì chắc bà phải nếp làm. Là vì bây giờ, tôi tuổi son son, mà bà vẫn non nõn, da thì trắng càng mặt đỏ, ngực bà này này nung nính, nhất là nổi con mắt cô nấu mà lúc nào cũng long lanh nhờ ô nổi. Hồi đó đàn áp phe đang gặp thôi, bà lầy nổi ông chồng giàu cô nhờ thau rác My, tiền bạc vào nhờ nổi. Bà danh dự tiền riêng nổi khá nhiều, lúc ông chồng chàng may bỏ trung gió chết, bà thừa hưởng cả sản nghiệp. Nhiều ông tuổi hồi xuân chạy theo bà, những bà chửa đẻ y nên ai vì bà muốn lo cho con gái yên bề, và lại họ phản lên là vô ông mặc vô con, ngó thì hoặc qua gia, hoặc kem trình nổi. Cô ngó nấu y bà, thì hồi lại số bà cái tổng sát phu, một bên nấu mặt cô not ruồi "thông phu trích lệ". Một ông thay số gia ô Chô lên, sau khi hồi ngay sinh thang đẻ của bà, và làm nhăm tính toán, lạc nấu nói là "thiên cô bắt khá lâu". Ông viết mấy chữ nhỏ, nấu cho bà bao giờ lấy mà chiêm nghiệm. Bà niệm về nhờ ngôi nổi giảng nghĩa cho, những rồi gian qua bà xe vun vốt nổi. Năm cô My Hoa rất là linh tính, hôm đã vui tan hơn, sau khi cô đau chui re nhay ban nấu, nên ban kê, vì không có ông bà xui, nên My Hoa nhay với một anh phu re. Bà nhay với chàng re môi, mà cũng là bạn cũ. Canh khen bà nhay nếp: "Tổ trước tôi nay chửa nhay với ai mà thay nhe nhang hồng thú nhờ dầu mà nhay ban này." Một lúc lại thêm: "Mà My Trinh ăn nổi cả các bà các cô trong năm cô hôm nay này!" Bà My Trinh nổi khen, miếng cô tôi mà trong lòng cũng phôi phôi. Nhất là chàng re gọi bà là My Trinh. Bà không thích ngôi ta gọi là bà Nãi Lôi, ten hàng thau của ông chồng trước. Bà ủa anh Canh này, một phần cũng vì từ khi môi quen thuốc buôn bán, lúc nào cũng một nếp chờ My Trinh hai nếp My Trinh, sống mình ngọt xốt. Bây giờ thì phải tập gọi bang mà hay là bà My Trinh và ngó ông ngáp sống con.

Nghe lời của vô chồng My Hoa, bà cho My môn cái nhà đang ô, rồi dọn về ô với con, vì My Hoa không muốn xa mẹ. Cái biết thờ rất rộng, bà ô một phòng đôi lật, trên lau con đồ phong, những bà bao con gái, bà muốn "để cho tuổi bay nổi nhiều riêng tổ". Vô chồng chu tại xe ô căn nhà nhỏ sau vườn, vô chu kiem luôn bếp nõn dọn dẹp.

Vì ban việc, cặp vô chồng môi chẳng nổi trắng mặt năm ngày ô Nãi lát. Nhìn con gái và re tíu tíu soạn ra nổi, bà thay nấu vui nấu buồn, nghĩ lại thân mình lau này song cô quanh nhờ nha tu, nhiều lúc còn thêm muốn xác thốt cùng rờ rờ soi nổi.

Vô chồng về vào buổi trưa, Canh phải ra hàng lo công chuyện, con lại hai mẹ con. Bà mẹ năm giởng nghề trưa, cô My Hoa sa vào nằm bên, thủ thủ với mẹ: "Met qua, mẹ ô, cái nếp hôm nấu tiền, con nấu muốn chết luôn, mà sao mẹ không nói trước cho con biết gì hết?"

Bà My Trinh cười: "Thì mẹ tổng con học hành phải biết những cái nổi chỗ". My Hoa nói: "Ai biết nấu, ô trông nấu cô dạy những cái nổi". Rồi cô kể lại: "Con khóc qua trôi, anh ầy doi danh mãi. Vay mà ngày sáng hôm sau lại con làm nữa. Anh ầy kỳ làm, mẹ ô, cha chửi nổi nấu hết, suốt bang ầy ngày ô khách sạn, chẳng bà bữa xuống phong an, con thì hai vô chồng cũ nam quan

nhau trên giường, sao mà anh ấy khỏe thế, con thì mệt lại ngổn, mà cõ sung sức, sung sức. Tôi bày giở con môi bắt đầu, những con bao anh ấy la ve nhai, một tuần chẻ nhóc hai lần, con phải nghỉ cho em nghỉ". Bà My Trinh bắt cõ vì tính con nít của con gái, bà bảo con: "Riết rồi quên nghỉ, vô chong tre tưởng coi cam đoan, chong nó nghỉ chỏi bỏ la khỏi. Nán bà con gái ai cũng vậy, môi đâu thì coi đâu, coi mệt đấy, những quên hồi rồi, coi khi con nghỉ chong nữa kìa". My Hoa rúc vào bên ngực mẹ không nheo: "Vay hai mẹ? Những mà cái vụ này không có con đâu nha". My Hoa nam quang tay qua bụng mẹ thiu thiu ngủ, bà My Trinh nhìn con au yếm, những không khỏi xon xang bất rớt vì những chuyện vớ rồi làm khô không dục tình.

Môi hôn một tháng My Hoa nữa coi tin mớ, chong nang cùng vui làm, những hồi bõc bỏi vì bác số bao phải kiêng cữ, bắt việc vô chong trong mấy tháng đâu. Lúc chong nghỉ làm, My Hoa lại nam bên mẹ phan nàn: "Anh ấy coi chỏi kiêng đâu, mà anh ấy khéo dúi khô làm, chẻ một lúc là con nhỏ bỏ thôi miền mà anh muốn làm gì thì làm. Coi nhiều con cùng sỡ cho cái thai trong tử cung, anh ấy to làm, mà nói là anh làm nhẹ thôi, rồi lan nào cùng nhỏ lan nào, hung hức nhỏ con trâu kiện, coi thay nhẹ nhàng gì đâu". Bà My Trinh thay khăn trong coi hồng, ngổn bà hồi nong nong mà bên dõn dõn nhỏ ỏ ra ỏn ỏt.

Nhiều My Hoa lo sỡ vậy mà nghỉ. Nang bỏ bang huyết, phải nghỉ nghỉ bệnh viện, mãi gần nửa năm bác số cho biết là nữa cam nhóc mau, không bỏ say thai, vô chu tai ô lại trong nom qua nghỉ. Về kiện nha, bà My Trinh mệt quá, thay nghỉ ngủ li bì một giấc dài. Tẻnh đây thay nghỉ họ chẻ ba giờ, mà kiện phong khách con anh sang, bà lan mớ bõc ra, thay ti vi con mớ, mà Canh thì nghỉ nam ngủ ô ghe sofa ô trần mà coi cái quan pyjama. Bà lại tắt ti vi, rồi nghỉ tắt điện luôn, những bóng không lại vì tho lỏ ra ngoài quan chàng re, cái đâu rửa công công một thôi dài rồi lỏ giữa nen vai xanh. Tim bà đập thành thỏch, mà nong bõng, bà không biết nghĩ sao, nghỉ lay tam ra rồi trở lại nhẹ nhàng đập cho Canh. Bà cúi xuống nhe góc miếng ra dõn vai Canh, tay bà chạm vào bờ vai chạc nức làm nhỏ coi nam chạm hút lại, bàn tay bà nam nhẹ, bóng Canh bõng mớ mát ra, cấp vụ bà thỏn then lom lỏp ngay trỏc mắt, bà chỏi kỏp phản ỏng thì anh nam chat lay tay bà, tay kia thì vớ rỏt coi bà xuống. Bà chẻ kỏp nói: "Tôi, tôi..." thì anh nữa hơn nghiêng lên mớ bà, bà chẻ con nỏc ỏ ô, Canh như lỏn qua cho hai nữa lỏn nẻm nhau rồi luôn tay qua vát áo ngủ làm bụng cái khuỷu ngỏc ra mà bỏp mạnh hai bầu vụ nhỏ ngổn thô nhao bỏt làm bà xam xam mắt mảy, chân tay bủn rủn. Canh vùng xoay ngổn, canh tay ran chạc vát ngỏa bà trên sofa, một chân bà buông thông xuống nghỉ, anh nhỏ con thu thêm thương cấp vụ nỏ tron nhỏ hai trai bõn mà nuom thì dõng nghỉ nghỉ ỏ au, anh cúi xuống hơn hít, liếm lỏp chung quanh vú, rồi mút hai nuom chun chut. Bà My Trinh ỏn ỏai run rảy, bà ren rẻ: "Nỏng ..., anh Canh ôi, mình...nghỉ mà ...." Những Canh vản hung hản vớ liếm vớ mút nhỏ con thu nghỉ, anh gam gỏ: "cái vụ! cái vụ!... nghỉ qua, nghỉ qua" tay thỏc thang xuống dõn lỏt ngỏc cái áo ngủ của bà lên, rồi lan ngay tử giữa nằm long rỏm rỏ mỏc cả ba ngón tay vào trong cái hang thỏt mẻm mỏng bày giở nữa ỏa sung nhỏn ỏt. Bà My Trinh giắt ngỏc mỏng hích lên rồi rỏ phỏch xuống liếm hồi, bà ha học miếng ra, mắt tron ngỏc ren la: "Nỏng mà, anh Canh ôi! ... Tôi chỏi không nói rồi.... Làm gì tôi thế!... Thôi mà! Tôi nghiệp con Hoa!..Thôi mà!...tôi nghiệp... anh Canh ôi!... Ô.....ô....". Tiếng la của bà càng làm cho chàng Canh kiện cương, anh nghỉ lên tút vỏi cái quan ra, rồi một chân nghỉ dõn nghỉ, một chân gác qua nghỉ bà nam nghỉ lên rồi nữa nghỉ cái đâu con ran nghỉ lỏ quet lia lỏ giữa nằm long loan xoan, vớ chạm cái mỏng thỏt nhu nhu cái đâu ran tiếp tục ra ra coi sát, làm bà My Trinh nẻng ngổn lên ban bắt: "Thôi nghỉ!...thôi...oi... oi... nữa nghỉ! .... nữa nghỉ!.... Tôi chết!... tôi chết...et". Cái đâu rửa nhỏ cái chạy sát lên lách ỏn nghỉ cái hang thỏt nỏ ra rồi nằm ngỏp vào lỏt tử nghỉ, Canh kêu "ồ" một tiếng ngỏn, bà My Trinh thì nữa hai tay nú lay lỏng anh ta ghẻ chat xuống, chân chong dõn nghỉ coi lại hích ngỏc cái mỏng lên đập ngỏc theo nhỏp anh ta đập

xuong, cai con ran dam nhang của ngôôi trai tre ben trong long ba no nô công to len , no vôn dai mai ra , no co sat , no cuc cõa , no nhuc nhích , no nham, no mo , roi no bong to công nhõ cai cot, trong mot giay, no rung len nhõ nien giat roi phun phì phì chan hoa tran nầy lai lang ngap het ben trong tran cai ra ngoai hoa cung vôi nõc dam của ba ỏa ra nhõ nõc lư , ba la len bai bai:" oi... , oi.... , sông qua.... sông qua, .....cõng ôi ..., toi sông .... toi chet..., oi cha me oi..., con chet....". Ba muon xũu roi ngu thiep nĩ. Ba lô mô thay chang re dũu ba vào phong ,nhat ba nam len giõõng , hai tay anh ta nũa hai nũi ba co ngõc len roi nũa anh ta vuc vào giữa nũi, nũa lõôi liem ben mep thõt day mòng, lay moi nầy long la sang hai ben roi cai lõôi nhõ lõôi ma lai lat leo lõôn lô gay gay cai mam non ngay cõa hang tình , ba không con sỏc ma la len ,chẽ ren rẽ va nầy nầy cai mòng len, tõi khi anh ta mut nũn nũn ngay cai mòng non nĩ thì ba rui len oi oi , roi nũa hai tay vít nũa anh ta kìm chat xuong. Ba rung mình giat giat may cai, ngõôi nhõ bay bóng lô lũng ngat ngõ , roi me nĩ không con biet gì nõa.

Ba ngu mot giac tõi sang, mõi mat tũnh day thay Canh nam ben , cai hõi nĩn õng nong nan nĩm am , sao khác han nhõng buoi day mot mình tren giõõng. Ba thay khat nõc, nhom day , Canh tũnh giac om vai ba keo xuong, anh ta hon ba au yem roi cam tay ba nũa xuong cham vào cai nũa rua . Ba nam lay nõi ,cai cày thõt nan nan phình to trong tay , ba run rẩy vuot lay vuot nĩe , nõi to công mai ra nong hõi trong tay , ma cai ngõôi ba nhõ boc lỏa , vu thì cãng cõng muon bung ra , ma ben đõôi hai mui ran ran nõ to len õõt mòng , hẽ mõi ra nhõ chõ nĩn nĩe vuot con ran chui vớ hang. Ba thay nhõ cuong nĩen, ba quynh quang không muon rõi tay nam nũa rua, nũa mot tay giõõt ngõc thoc cai ao ngu ra khoi nũa , bay giõ ba tran truong nong nong , ba treo len ngoi kep hai ben nũi Canh roi vớa ren gõ gõ vớa cam cai nũa rua nũa nầy nĩt thut vào giữa khe của ba roi dap mòng phap xuong, cai con ran phong ngõc len , hai mu nĩp nhau phanh phach , ba dang hai tay ngõa ngõôi ra ma ren rẽ : " oi, sông qua ,.... sông qua,..." ngõôi dap dĩnh nhõ cõôi ngõa. Anh chang Canh nam đõôi cùng theo nhõp hích mành tõng chap , anh nũa thang tay xoe ra bop hai bau vu nầy tron , ngõc ba nĩe vào tay anh nhõ tũa cho khoi nĩo . Cai con ran trõn trõõt trong hang cõng mai len, Canh vít ba My Trinh xuong roi nũn vu chũn chũt , ben đõôi thì vãn cõ thoc dap lien hõi. Vong tay Canh bong xiet chat cõng anh õõn ngõc ngõôi len cõng ngac , roi phong tình ra phun phut nhõ thac nĩo, ba My Trinh vung vầy day dũa cai chan tay, thõ hong hoc , toan than cõng ngac , nũa oc me nĩ , roi nam song sỏt tren mình chang Canh ma ngu me met.

Gan trỏa , hai ngõôi mõi mõi mat ra. Ba My Trinh om lay Canh , hon lĩa lỏa len ma len mieng anh ta ma thu thẽ : " Yeu qua nĩ,... thõõng qua nĩ cõng ôi , nhõng ma.... mình thõi nĩ nha cõng . Lam the nay toi nghiẽp con Hoa". Canh xoa lũng ba , au yem : " Mình nĩõng cho Hoa biet la nĩõc roi. Tõ nay cõng uong thuoc ngõa thai nĩ la yen tam" . Ba xiet chat Canh trong vong tay : " Trong cai mat thay ghẽt! Tĩn chuyen nũa ra nĩo a! " . Canh cui hon len vu ba vớa nũn vu , vớa lau bau:" Co phai ai cùng vui ve cai không? Ma mình co them cõng , thì co Hoa khoi than met" . Ba đõõn ngõôi cho vu nĩe bep vào mat Canh:" Nõ quy ! Tham lam vớa vớa thõi chõ!". Canh cõôi ruc rích, mieng mut vu chũn chũt , tay nũa len bop vui ben kia ....

Tõ nĩo , My Hoa nĩõc yen than đõõng thai , sau nĩo sanh nũa con gai nĩat ten la My Dung. Nang ban bõu vớ con va san soc chõi nũa vớ con nang thay vui thu hõn la bõ õng chong quay nhieu . Mõi buoi tõi vớ ngu roi , chang re lai len xuong nha vớ me vớ , hai ngõôi cùng nõi dam nhang , mạc sỏc thõa tình . Cùng nhieu khi lay cõ công chuyen buõn ban, Canh nũa ba My Trinh nĩ chõi xa vai ba ngay . Co My Hoa không con than met nhõ trõc nõa.

Sau khi mat nõc, gia nĩnh nĩo di tan qua vung Hoa thõnh nĩn va tiẽp tục song em nĩm hanh phuc . My Hoa nĩ tieu bang Nevada hoc them hai nam nĩe thì lai bang đõc sỏ . Canh lỏn tuoi không

muốn học thêm, kiếm tiền chẵn phụ tá cho một đồng phong, cũng đủ chi tiêu cho gia đình. Con nhỏ My Dung lớn lên nếp móm móm giống ba ngoại. Ba My Trinh sống an nhàn, cuối tuần nào cũng rảnh rỗi đi nhay nhăm ô hoi ngoài gia cho khuấy khoa, ai cũng khen ba tốt phước có rảnh rỗi. Ba thì nghĩ: "Không biết mình có tốt phước không, những cái lao thay Tau nói vay mà rảnh. Cái số eo le không phải chồng mình, mà cũng không phải chồng ngoài ta". Ba móm còi, hình ảnh mẹ vô cùng rảnh rỗi lo lo hí hí với nhau chôn vùi trôi nổi.

Hết  
Tuyết Vân